

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Veřejné a neveřejné pohřebiště

V novém zákoně o pohřebnictví (dále jen zákon), který vstoupí v účinnost v lednu následujícího roku, nalezneme jak pojem veřejné pohřebiště, tak i pojem pohřebiště neveřejné. Provozovatelem veřejného pohřebiště může být jednak obec, která veřejné pohřebiště provozuje v rámci své samostatné působnosti, dále může provozovat veřejné pohřebiště registrovaná církev či náboženská společnost.

V novém zákoně o pohřebnictví (dále jen zákon), který vstoupí v účinnost v lednu následujícího roku, nalezneme jak pojem veřejné pohřebiště, tak i pojem pohřebiště neveřejné. Provozovatelem veřejného pohřebiště může být jednak obec, která veřejné pohřebiště provozuje v rámci své samostatné působnosti, dále může provozovat veřejné pohřebiště registrovaná církev či náboženská společnost. Provozování veřejného pohřebiště se považuje za službu ve veřejném zájmu. Proto pokud dojde k situaci, že obec nemůže v územním obvodu své působnosti zajistit provozování veřejného pohřebiště, je jí zákonem uložena povinnost zajistit provozování veřejného pohřebiště v jiné obci v okolí na základě dohody s provozovatelem pohřebiště.

Veřejné pohřebiště se zřizuje na základě návrhu obce nebo registrované církve nebo náboženské společnosti na pozemku v jejich vlastnictví. K zřízení veřejného pohřebiště je třeba územního rozhodnutí a také následného stavebního povolení, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadováno. Zvláštní povinnost je navrhovateli na zřízení veřejného pohřebiště uložena v případě, že součástí veřejného pohřebiště mají být hroby. Pak musí obec nebo registrovaná církev nebo náboženská společnost kromě jiných podkladů předložit i výsledky hydrogeologického průzkumu, z nichž je patrné, že pozemek je k takovému způsobu pohřbívání vhodný. K následnému zřizování hrobů, hrobek, náhrobků a hrobových zařízení na veřejném pohřebišti již není třeba povolení nebo ohlášení podle zvláštních předpisů.

Nový zákon o pohřebnictví mimo jiné řeší i situaci, kdy ke dni nabytí jeho účinnosti provozovala veřejné pohřebiště obec na pozemku, který je ve vlastnictví církve nebo náboženské společnosti. Dle zákona je obec oprávněna provozovat toto veřejné pohřebiště i nadále. Pokud k této situaci dojde, může registrovaná církev nebo náboženská společnost ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona obci písemně oznámit, že nadále hodlá veřejné pohřebiště provozovat sama, a vyzvat ji ke smluvnímu vypořádání vztahů souvisejících se změnou provozovatele pohřebiště. Jestliže registrovaná církev nebo náboženská společnost ve stanovené lhůtě svůj požadavek na změnu provozovatele pohřebiště u obce neuplatní, může tak učinit nejdříve za 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Změnou provozovatele pohřebiště však nesmí dojít k narušení provozu veřejného pohřebiště.

Za neveřejná pohřebiště zákon považuje jednak účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů řeholních řádů nebo kongregací a prostory, které byla zřízeny přede dnem nabytí účinnosti nového zákona o pohřebnictví, za účelem uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů uzavřených, zejména příbuzenských společenství.

Vzhledem k tomu, že existují církve a náboženské společnosti, jejichž vnitřní předpisy a obřady neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků na veřejném

pohřebišti, jsou za neveřejná pohřebiště považována také účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků příslušníků těchto registrovaných církví nebo náboženských společností. Skutečnost, že vnitřní předpisy těchto církví a náboženských společností neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků jejich příslušníků na veřejném pohřebišti, jsou registrované církve a náboženské společnosti povinny prokázat před zřízením nového neveřejného pohřebiště okresnímu úřadu, v jehož obvodu hodlají neveřejné pohřebiště zřídit. Dále je jim uložena povinnost předložit okresnímu úřadu řád neveřejného pohřebiště, upravující zejména způsob pohřbívání, a vyžádat si jeho stanovisko. Stanovisko okresního úřadu je pak jedním z podkladů pro vydání příslušného územního rozhodnutí. Neveřejné pohřebiště musí být provozováno tak, aby neohrozilo veřejné zdraví a jeho provozování podléhá státnímu zdravotního dozoru.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Bezpečnostní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulační požadavky a praktické aspekty](#)
- [Nefungující rozsah péče o dítě. Cesta přes využití terapie a dalších opatření podle ustanovení § 503 zákona o zvláštních řízeních soudních](#)
- [De iure traktor, de facto nákladní vozidlo, už ne tolik výhodná dualita](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault - evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Rozdělení společného jmění manželů v případech výdělečné činnosti pouze jednoho z manželů](#)
- [Oběť znásilnění má nárok na peněžitou satisfakci](#)
- [Digitalizace AML povinností: jak technologie mění plnění povinností pro tisíce povinných osob](#)